

Samvittighedsgrunde og Samvittighedsgrunde af anden Karakter . . . Det ærede Medlem nikker; det glæder mig, at vi er enige derom. Og jeg er ogsaa overbevist om, at den samme Opfattelse har været gældende for de 472 Præster, der har udtalt sig om dette Spørgsmaal. Men naar vi er klare derover, bliver der i Virkeligheden kun tilbage Forskellen mellem dem, for hvem det er Alvor, og dem, der kun simulerer. Men af Hensyn til denne Forskel tror jeg ikke, vi behøver at have store Betæneligheder. Der er sikkert ikke mange, der simulerer at være Modstandere af Militærtjenesten for at komme ind til 20 Maaneders Skovarbejde, eller hvad det bliver, i Stedet for at komme i Militærtjenesten med Udsigt til at slippe med 6 eller 7 eller 12 Maaneder, eller hvad det nu kan være, ganske vist ogsaa med Mulighed for at komme til at ligge inde i 20 Maaneder. Saaledes som Lovgivningen er formet, er der ingen Udsigt til, at der skal blive nogen Vanskelighed ved at skelne Simulanterne ud fra de andre. Jeg tror ikke, at den Opgave er saa overordentlig vanskelig for Indenrigsministeren at træffe Afgørelse med Hensyn til, hvem der skal tages Hensyn til her og hvem ikke. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Rambusch) sagde paa dette Punkt, at man kunde ikke tage Hensyn til Folk, som i deres almindelige Tilværelse var Solderister, Slagsbrødre o. s. v., og som nu pludselig kom og sagde, at nu kunde de ikke for deres Samvittigheds Skyld være i Militærtjenesten. Jeg tror nu ikke, at ret mange af disse Folk vilde blive fristet af dette Lovforslag. Jeg tror, at det vil være forholdsvis let for Indenrigsministeren at skønne over, hvem der hører ind under denne Gruppe og hvem ikke. Jeg tror derimod ikke, at det vil være let ind i et Lovforslag at sætte den Bestemmelse, at for Solderister, Slagsbrødre og tilsvarende Mennesker skulde denne Lov ikke gælde. Jeg tror, at sligt maa overlades til det administrative Skøn. Men naturligvis, hvis man paa en eller anden Maade kan angive noget Kriterium, som det ærede Medlem talte om, er det jo altid af den Slags Ting, som man kan tale om.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde, at det er uklart, hvilket Slags Arbejde man vilde anvende de paagældende til. Dertil vil jeg gerne sige, at det er jo umuligt i Enkeltheder at give bindende Regler herfor, før man har nogen som helst Forestilling om, hvilket

Antal og hvilken Art af Mennesker der bliver Tale om. Lovforslaget gaar derfor ud fra, at der gives Myndighederne nogenlunde fri Raadighed i den Henseende. Jeg har nævnt Skovarbejde, og i saa Henseende er det ikke min Tanke, at Tilsynet skal udøves af Sognefogder, Landpoliti og andre lignende Myndigheder ude i de forskellige Egne, men det er ganske vist min Tanke, at dette Tilsyn maa udøves af de paagældende Statsmyndigheder. Hvis de skal sættes til Skovarbejde, vil det jo være naturligt at anvende dem i Statsskovene; der er jo Statsmyndigheder, som selvfølgelig maa have Ledelsen af dette Arbejde. Og der findes i Lovforslagets Paragraffer Bestemmelser om, hvilke Veje man skal gaa, hvis der paa en eller anden Maade bliver disciplinære Vanskeligheder med disse Folk. Det er troligt, at der vil være en stor Del, som der aldeles ikke vil være disciplinære Vanskeligheder med, naar de først er gaaet ind til dette Arbejde, men som tværtimod vil være særdeles pligtopfyldende. Men der kan være andre, for hvem det modsatte er Tilfældet, og for deres Vedkommende findes der Straffebestemmelser, der vil kunne anvendes akkurat lige godt, enten Forholdet hører under Indenrigsministeren eller under Forsvarsministeren. Men jeg har ganske vist antydnet i det andet Ting, at det ikke for mig og heller ikke for Indenrigsministeren er det afgørende, om hele denne Ordning ligger under Indenrigsministeren eller Forsvarsministeren. Det ærede Medlem sagde, at det var karakteristisk, at det skulde være Indenrigsministeren, der var den afgørende. Ja, hvis det ærede Medlem med „karakteristisk“ mener, at der skulde ligge en bestemt Tendens i dette, saa er det ikke rigtigt. Den Tanke, der har været bestemmende, er kun den, at det i og for sig er det naturlige, thi under Forsvarsministeren hører de værnepligtige først fra det Øjeblik, de indtræder i den militære Tjeneste. Udskrivningsvæsenet hører efter dansk Lov under Indenrigsministeren, og de værnepligtiges hele Forhold, naar de ikke netop er i militær Tjeneste, er undergivne Indenrigsministeren og ikke Forsvarsministeren. Derfor er det her foreslaaede det naturlige. Men selvfølgelig kan man, hvis man af praktiske Grunde eller for at blive enig finder det fornødent, gøre en Afgivelse fra denne i vor Lovgivning almindelige Regel og lade den Virksomhed, der her er Tale om, høre under Forsvarsministeren. Det, der blot i saa Fald maa være nødvendigt, er, at